

სააპელაციო საჩივარი არ დააკმაყოფილა სააპელაციო სასამართლომ.

II. სასამართლო მსჯელობის შეჯამება

საკასაციო სასამართლომ ნაწილობრივ დააკმაყოფილა საკასაციო საჩივარი. კერძოდ, საკასაციო სასამართლომ არასწორად მიიჩნია ქვემდგომი ინსტანციის სასამართლოების მიერ დელიქტური სამართლის ნორმების გამოყენება და მიუთითა, რომ ვინაიდან მხარეთა შორის არსებობდა შეთანხმება ზეთისა და ფილტრის შეძენა/შეცვლის სამუშაოების განხორციელებასთან დაკავშირებით, ამიტომ მოთხოვნის დასაბუთებულობა უნდა შეფასებულიყო სახელშეკრულებო/ზიანის ანაზღაურების ზოგადი და არა დელიქტური ნორმების შესაბამისად. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ზეთის ფილტრი, რომელიც გადაეცა მოსარჩელეს, არ იყო განკუთვნილი მისი ავტომანქანისათვის, რაც მის ნაკლოვანებაზე მიუთითებდა. თუმცა, ზიანი გამოიწვია არა ფილტრის გადაცემამ, არამედ მისმა დამონტაჟებამ. ასეთ შემთხვევაში, მენარდე ვალდებულია გააფრთხილოს დამკვეთი, რომ მისგან მიღებული მასალა უხარისხო და გამოუსადეგარია. აღნიშნულის გათვალისწინებით, საკასაციო სასამართლომ შეცვალა მოთხოვნის სამართლებრივი საფუძველი, თუმცა მენარდეს კვლავ დააკისრა ხელშეკრულების დარღვევით მოსარჩელისათვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურება.

გოჩა ოყრეშიძე

► 1.9 - 11/2020

დავალების გარეშე სხვისი საქმეების შესრულებისას აუცილებელი ხარჯების ანაზღაურება

1. ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულების შესრულებისას განეული აუცილებელი ხარჯები უნდა აუნაზღაურდეს შემსრულებელს. ის ფაქტი, რომ ასეთი ხარჯები არ არის გათვალისწინებული ხელშეკრულებით, ანა-

ზღაურებაზე უარის თქმის საფუძველი ვერ იქნება.

2. დაინტერესებული პირის მითითება არ შეიძლება შეფასდეს სკ-ის 969-ე მუხლით გათვალისწინებულ დავალებად ან სხვა საფუძველად.

3. ნარდობის ხელშეკრულებით განსაზღვრული მიახლოებითი ხარჯთაღრიცხვის მნიშვნელოვანი გადაჭარბებისას გადახარჯვის ანაზღაურების სამართლებრივი საფუძველი სკ-ის 631-ე, ხოლო მყარი ხარჯთაღრიცხვის მნიშვნელოვანი გადაჭარბებისას - სკ-ის 398-ე მუხლია.

4. განსხვავებით ფაქტების დადგენის პროცესიდან, დავის საგნის სამართლებრივი შეფასებისას მოსამართლე სრულიად დამოუკიდებელია და არ არის შებოჭილი დისპოზიციურობის ან შეჯიბრებითობის პრინციპებით. (ავტორის სახელმძღვანელო წინადადებები)

უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2018 წლის 6 ივლისის № ას-696-696-2018 განჩინება

სკ-ის 629, 631, 969, 971, 972, 973-ე მუხლები; სკ-ის 105 I, II, 178 I, 391-ე მუხლები; სზაკ-ის 65, 69-ე მუხლები და „ადგილობრივი თვითმმართველობის შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონი.

I. საქმის ფაქტობრივი გარემოებები

მხარეებს შორის გაფორმებული სახელმწიფო შესყიდვის ხელშეკრულების საფუძველზე მოპასუხის მიერ გამოცხადებულ ტენდერში გამარჯვებულმა მოსარჩელემ 8 ქუჩის სავალი ნაწილი ბეტონის საფარით მოაწყო. ხელშეკრულების დანართით გათვალისწინებული ერთ-ერთი ქუჩის მოწყობის სამუშაოების ხარჯთაღრიცხვაში არ იყო გათვალისწინებული წყალსადენის ქსელის მოწყობა, რამაც გამოიწვია მიმდინარე სამუშაოს შეფერხება, ამიტომ ქუთაისის მერიის ხელმძღვანელ პირთა მითითებით, მოსარჩელემ წყალსადენის ქსელის მოწყობისთვის ხელშეკრულება გააფორმა სხვა შპს-თან, რომელმაც შეასრულა აღნიშნული სა-

მუშაობი. ექსპერტიზის დასკვნით შესრულებულ სამუშაოთა მოცულობა და ღირებულება განისაზღვრა 54 280.15 ლარით. აღნიშნულის მიუხედავად, მოპასუხემ მოსარჩელეს შესაბამისი ანაზღაურება არ ჩაურიცხა და ამ უკანასკნელმა ზემოთ მითითებული შპს-ს მიმართ არსებული დავალიანება ვერ დაფარა. ქუთაისის მერიამ აღიარა წყალსადენის ქსელის რეაბილიტაციის სამუშაოების შესრულების ფაქტი, რაც დასტურდება ქუთაისის მერის მოვალეობის შემსრულებლის მიწერილი წერილით ინფრასტრუქტურის და რეგიონული განვითარების მინისტრისადმი. მოსარჩელემ აღნიშნა, რომ სასამართლო წესით განხილული დავის შედეგად თავად გადაუხადა კრედიტორ შპს-ს შესრულებული სამუშაოების ღირებულება.

მოპასუხემ სარჩელი არ ცნო და მიუთითა, რომ არ არის ვალდებული ანაზღაუროს დავალიანება, რომელიც ორ კერძო სუბიექტს – მოსარჩელესა და კრედიტორ შპს-ს შორის არსებული სახელშეკრულებო ურთიერთობის საფუძველზე წარმოიშვა.

II. სასამართლოს მსჯელობის შეჯამება

პირველი ინსტანციის სასამართლომ სარჩელი ნაწილობრივ დააკმაყოფილა. სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილებით კი გასაჩივრებული გადაწყვეტილება გაუქმდა და სარჩელი სრულად დაკმაყოფილდა, მოპასუხეს მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისრა 54 280.15 ლარის გადახდა. საკასაციო სასამართლომ საჩივარი დატოვა განუხილველად დაუშვებლობის გამო.

სააპელაციო პალატამ დაადგინა, რომ ერთ-ერთ ქუჩაზე შესაცვლელი გახდა ამორტიზირებული წყალმომარაგების ქსელი, რომლის გარეშე შეუძლებელი იყო ბეტონის საფარის მოწყობის სამუშაოების დაწყება. ამასთან, სადავო წყალსადენის ქსელის მოწყობის სამუშაოების შესახებ ქ. ქუთაისის მერიისათვის იმთავითვე ცნობილი იყო. სააპელაციო პალატამ დაადგინა, რომ განსახილველ შემთხვევაში მოსარჩელემ ნამდვილად გასწია მითითებული ხარჯი, თუმცა ვერ დაადგინა მხარეთა შორის სახელშეკრულებო ვალდებულების არსებობა, რა-

დგან მხარეებს შორის დადებული ხელშეკრულების თანახმად, სავალი ნაწილის ბეტონის საფარით მოწყობის სამუშაოების ხარჯთაღრიცხვაში წყალსადენის ქსელის მოწყობა არ იყო გათვალისწინებული. აქედან გამომდინარე სააპელაციო პალატამ დაადგინა რომ მოთხოვნის საფუძვლიანობა უნდა შემომდგეს კანონისმიერი ვალდებულებითი ნორმებით (სკ-ის 969-ე მუხლი). მოსამართლის საქმიანობაში უმნიშვნელოვანესი ადგილი სწორედ მოთხოვნის საფუძვლებს უკავია, რადგანაც მოსამართლეს საქმეზე გადაწყვეტილება ამ საფუძვლების და მხარეთა მიერ მოხსენებული ფაქტობრივი გარემოებების მეშვეობით მომზადებული სამართლებრივი დასკვნის ფარგლებში გამოაქვს.¹ დავის სამართლებრივი შეფასებისას მოსამართლე სრულიად დამოუკიდებელია, განსხვავებით პროცესის ფაქტობრივ საფუძვლებზე მუშაობისგან და არ არის შებოჭილი დისპოზიციურობის ან შეჯიბრებითობის პრინციპებით. დასახელებული პრინციპებიდან გამომდინარე მხარეებს შეუძლიათ თავად გადაწყვიტონ მიმართონ თუ არა სასამართლოს, განსაზღვრონ დავის საგანი (მოთხოვნის შინაარსი), მათვე უნდა განსაზღვრონ რომელი ფაქტობრივი გარემოებები მოახსენონ სასამართლოს, რათა გაამყარონ თავიანთი სამართლებრივი მოთხოვნა. სასამართლომ კი წარდგენილი ფაქტობრივი გარემოებები სამართლებრივად უნდა შეაფასოს. სააპელაციო პალატის განმარტებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის (შემდგომში – „სსკ“) 178 I მუხლის „თ“ პუნქტით მართალია, აღიარებულია მოსარჩელის ვალდებულება, სარჩელში მიუთითოს მოთხოვნის სამართლებრივ საფუძვლებზეც (სამართლის ნორმაზე), თუმცა კანონის იმპერატიული დათქმა არ არის, რომ გამოტანილი გადაწყვეტილება დაეფუძნოს მხარეთა მიერ მითითებული მოთხოვნის სამართლებრივ საფუძველს. თუკი მხარეები განსაზღვრულ საკითხთან მიმართებით არასწორ ან არამყარ სამართლებრივ პოზიციებს ირჩევენ, საქმის მასალებზე დაყრდნობითა და სხვაგვარი დასაბუთებით სა-

¹ ჰ.პოელინგი, *ლ.ჭანტურია*, სამოქალაქო საქმეებზე სასამართლო გადაწყვეტილებათა მიღების მეთოდოლოგია, თბილისი, 2003, 41.

სამართლოს ვალდებულებას წარმოადგენს კანონიერი გადაწყვეტილების გამოტანა. მაშინაც კი, თუ გარკვეული მიზეზების გამო მხარეებმა განსაზღვრულ საკითხთა გარკვევას ბევრი დრო დაუთმეს, მოსამართლეს სხვა გზის არჩევის უფლება აქვს, თუ სხვაგვარი დასაბუთებით სარჩელში ჩამოყალიბებულ მოთხოვნაზე, გადაწყვეტილების გამოტანა უფრო სწრაფად და ადვილად არის შესაძლებელი.² აღნიშნული გამომდინარეობს ქართულ საპროცესო სამართალში მოქმედი რომაული პრინციპიდან, რომელიც მოსამართლესა და მხარეებს შორის არსებულ ურთიერთობაზე მიუთითებს: „*da mihi facta, dabo tibi ius*“ – „მომეცი ფაქტები, მოგცემ უფლებებს“.

სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, როდესაც საკითხი ეხება სხვის საქმეთა გამართლებულ, მეპატრონის ინტერესების შესაბამის საქმეთა გაძლოლას, მაშინ მომხდარი ქონებრივი მიმოქცევა განიხილება როგორც სამართლებრივი საფუძვლის მქონე და ამიტომ გამოიყენება დავალების გარეშე სხვისი საქმეების შესრულების მომწესრიგებელი ნორმები. დავალების გარეშე სხვისი საქმეების ნამდვილი, მართებული შესრულების წინაპირობებია: საქმის შესრულება, სხვისი საქმე, შესრულების ნება, დაინტერესებული პირის ინტერესისა და ნამდვილი ან სავარაუდო ნების შესაბამისად შესრულება, დავალების და სხვა უფლებამოსილების გარეშე.

საქმე რომ ნამდვილად შესრულდა ფაქტობრივი გარემოებებიდან ჩანს და აღნიშნულს მოპასუხეც არ ხდის სადავოდ და აღიარებს წყალსადენის ქსელის რეაბილიტაციის სამუშაოების შესრულების ფაქტს. დავალების გარეშე სხვისი საქმეების შესრულების შემდეგი წინაპირობაა ის, რომ საქმის შემსრულებელი უნდა მოქმედებდეს სხვისთვის ანუ ის უნდა აცნობიერებდეს, იცოდეს და სურდეს იმოქმედოს სხვა პირის ინტერესებში. საქმე არის სხვისი, თუ ის ობიექტურად განეკუთვნება სხვა პირის ვალდებულებებისა და ინტერესების სფეროს.³ ასეთ შემთხვევაში შესრულების ნება უნდა ვი-

ვარაუდოთ. სააპელაციო პალატა არ დაეთანხმა ქ. ქუთაისის მუნიციპალიტეტის მერიის სააპელაციო საჩივარში მითითებულ გარემოებას იმის თაობაზე, რომ სადავო წყალსადენის ქსელის მოწყობა-რეაბილიტაცია მოპასუხის კომპეტენციას არ განეკუთვნებოდა, რადგან 2014 წლის ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების მორიგი არჩევნების შედეგების ოფიციალურად გამოცხადების დღემდე მოქმედი „ადგილობრივი თვითმმართველობის შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის თანახმად, მხოლოდ თვითმმართველი ერთეულია უფლებამოსილი, მიიღოს გადაწყვეტილება სანიაღვრე მეურნეობისა და კანალიზაციის მოწყობის სამუშაოთა წარმოების დაგეგმვაზე და განხორციელებაზე ან მათ განხორციელებაზე მუნიციპალური შესყიდვის ორგანიზებაზე, ადგილობრივი მნიშვნელობის გზების შენახვა, მშენებლობა და განვითარების უზრუნველყოფაზე.

მოსარჩელემ, როგორც წესი, უნდა დაამტკიცოს ყველა გარემოება, რომლებიც მოთხოვნის წარმოშობის საფუძველია, ხოლო მოპასუხემ – ყველა გარემოება, რომლებიც მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის საფუძველია. მოცემულ შემთხვევაში მოსარჩელის მტკიცების ტვირთს წარმოადგენდა იმ გარემოების დადასტურება, რომ მის მიერ განხორციელებული სამუშაოები მონინააღმდეგე მხარის ინტერესსა და ნამდვილ თუ სავარაუდო ნებას შეესაბამებოდა. ნება არის პირის სუბიექტური დამოკიდებულება სარგებლის მიმართ, ხოლო ინტერესი-ობიექტური სარგებლიანობაა. საქმის შესრულება მეპატრონის ინტერესებშია, თუ ის მისთვის ობიექტურად სარგებლის მომტანია საქმის შესრულების დაწყების მომენტში.⁴ მოსარჩელე აღნიშნავს, რომ ამორტიზირებული წყალმომარაგების ქსელის გამოცვლის გარეშე შეუძლებელი ხდებოდა ბეტონის საფარის მოწყობის სამუშაოების დაწყება, სავალი გზის ბეტონის საფარის მოწყობა კი მოპასუხის ინტერესებში შედიოდა. მოცემულ შემთხვევაში საუბარია მოპასუხის სავარაუდო

² იქვე, 44.

³ გ.რუსიაშვილი, დ.ვენატაშვილი, კაზუსები კანონისმიერ ვალდებულებით სამართალში, თბილისი, 2016, 18.

⁴ გ.რუსიაშვილი, დ.ვენატაშვილი, კაზუსები კანონისმიერ ვალდებულებით სამართალში, თბილისი, 2016, 28.

ნებაზე, რადგან მას რეალური ნება არ გამოუვლენია და ამიტომ დგინდება შესრულებული საქმის შესაბამისობა მოპასუხის ინტერესთან და ნებასთან, ამ თვალსაზრისით მოპასუხეს არ დაუფიქსირებია სანინაალმდეგო პოზიცია.

დავალების გარეშე სხვისი საქმეების შესრულების ბოლო წინაპირობაა რომ საქმე შესრულდეს დავალების და სხვა უფლებამოსილების გარეშე. სასამართლომ ვერ დაადგინა მხარეთა შორის სახელშეკრულებო ვალდებულების არსებობა, რადგან მათ შორის დადებული ხელშეკრულების თანახმად, სავალი ნაწილის ბეტონის საფარით მოწყობის სამუშაოების ხარჯთაღრიცხვაში წყალსადენის ქსელის მოწყობა არ იყო გათვალისწინებული. ქუთაისის მერიის ხელმძღვანელ პირთა მითითებით, მოსარჩელემ წყალსადენის ქსელის მოწყობისთვის ხელშეკრულება გააფორმა სხვა შპს-თან, რომელმაც შეასრულა აღნიშნული სამუშაოები. ეს მითითება ვერ ჩაითვლება დავალებად ან უფლებამოსილების მინიჭებად, რადგან მოსარჩელის მიერ საქმის შესრულების საფუძველი არც დავალების (ან სხვა) ხელშეკრულება და არც რომელიმე კანონით განსაზღვრული უფლებამოსილება ყოფილა.

სკ-ის 969-ე მუხლიდან გამომდინარე შესრულებული ვალდებულება კეთილსინდისიერად და მეპატრონის ინტერესების დაცვით შესრულოს საქმეები. ამასთან, კეთილსინდისიერება შეტყობინებასა და განეული სამუშაო ანგარიშის წარდგენის ვალდებულების დროულად შესრულებასაც გულისხმობს სკ-ის 971-ე და 972-ე მუხლებიდან გამომდინარე. მოცემულ შემთხვევაში სააპელაციო პალატამ დაადგინა, რომ ქონების მესაკუთრე პირველი შესაძლებლობისთანავე ინფორმირებული იყო სამუშაოს შესრულების თაობაზე და დაეთანხმა მას. საქმის გარემოებებიდან ასევე დადასტურდა, რომ დავალების გარეშე შესრულებულ სამუშაოთა ანგარიში წარდგენილ იქნა მეპატრონისათვის. ამდენად, შემსრულებლის კეთილსინდისიერება სახეზეა. განსახილველ შემთხვევაში აღსანიშნავია ასევე ისიც, რომ დავალების გარეშე სხვისი საქმეების შესრულება კომერციულ ხასიათს არ ატარებდა, მისი მიზანი არ ყოფილა შემსრულებლის გამდიდრება, ან წარდო-

ბის ხელშეკრულებისაგან განსხვავებით, შესრულებულ სამუშაოსათვის ანაზღაურების მიღება, არამედ კონკრეტული ქმედების განხორციელება განპირობებული იყო ობიექტური და გონივრული აუცილებლობით.

სააპელაციო პალატამ მიუთითა ქ. ქუთაისის მერის მოვალეობის შემსრულებლის წერილის შინაარსზე, რომელშიც მოსარჩელეს სხვა ქუჩასთან დაკავშირებით შექმნილი ანალოგიური პრობლემის აღმოსაფხვრელად მერიისგან პირდაპირ დაევალა „წყალმომარაგების სისტემის რეაბილიტაცია“. მართალია, წინამდებარე შემთხვევაში წყალმომარაგების სისტემის რეაბილიტაცია მოსარჩელის მიერ ზემოთ მითითებულისგან განსხვავებით შესრულდა მერიის დავალების გარეშე, თუმცა ეს მომენტი (დავალება) არ შეიძლება გახდეს მოსარჩელის მიერ შესრულებულ სამუშაოთა ანაზღაურებაზე უარის თქმის საფუძველი.

სსკ-ის 105-ე მუხლის I და II ნაწილების საფუძველზე სააპელაციო პალატამ მიიჩნია, რომ მოსარჩელის სააპელაციო საჩივარი საფუძველიანია და სრულად დააკმაყოფილა ის. მოწინააღმდეგე მხარემ საკასაციო საჩივრით გაასაჩივრა სააპელაციო სასამართლოს განჩინება.

საკასაციო სასამართლო განმარტავს რომ მოცემულ შემთხვევაში სადავო ურთიერთობა წარმოიშვა მხარეთა შორის წარდობის ხელშეკრულების საფუძველზე. ამასთან, განმარტავს რომ წარდობის ხელშეკრულებით მენარდე კისრულობს ვალდებულებას შეასრულოს ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სამუშაო, ხოლო შემკვეთი ვალდებულია გადაუხადოს მენარდეს შეთანხმებული საზღაური. ანუ, წარდობის ძირითადი თავისებურებაა ის, რომ შემკვეთი საკუთრების უფლებას იძენს შესრულებული სამუშაოს რეზულტატზე, რისთვისაც იხდის კონკრეტულ საზღაურს.⁵ შესრულების ვალდებულება პირველ რიგში ხელშეკრულებით გათვალისწინებული შედეგის დადგომას გულისხმობს. მოცემულ შემთხვევაში ასეთი შედეგი რვავე ქუჩის ბეტონით სრულყოფილად მოპირკეთება იყო, რისი მიღწევაც იმ შემთხვევაში

⁵ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2017 წლის 17 ოქტომბრის გადაწყვეტილება N ას-866-808-2017.

იქნებოდა შესაძლებელი თუ წყალსადენი ქსელი მწყობრში იქნებოდა. ხელშეკრულების თანახმად, სავალი ნაწილის ბეტონის საფარით მონყობის სამუშაოების ხარჯთაღრიცხვაში წყალსადენის ქსელის მონყობა არ იყო გათვალისწინებული. სარჩელით მოთხოვნილი ხარჯები არ წარმოადგენს ნარდობის სამართლებრივი ურთიერთობიდან გამომდინარე გადახარჯვის ანაზღაურების მოთხოვნას. კერძოდ, გადახარჯვას შეიძლება ადგილი ჰქონოდა მხოლოდ მაშინ, როდესაც მხარეთა შორის შეთანხმებული იქნებოდა მიახლოებითი ან მყარი ხარჯთაღრიცხვა, რა დროსაც მიახლოებითი ხარჯთაღრიცხვის მნიშვნელოვანი გადაჭარბებისას გადახარჯვის ანაზღაურების სამართლებრივი საფუძველი სკ-ის 631-ე, ხოლო მყარი ხარჯთაღრიცხვის მნიშვნელოვანი გადაჭარბებისას - სკ-ის 398-ე მუხლია. მოცემულ შემთხვევაში მხარეთა შორის საერთოდ არ იყო შეთანხმებული წყალსადენის ქსელის მონყობის სამუშაოები ერთ-ერთ კონკრეტულ ქუჩაზე და შესაბამისი ხარჯთაღრიცხვაც განსაზღვრული არ ჰქონდათ. აქედან გამომდინარე, ლოგიკურად გამორიცხულია მოცემული შემთხვევის შეფასება ნარდობის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე მყარი ან მიახლოებითი ხარჯთაღრიცხვის მნიშვნელოვან გადაჭარბებად.⁶

საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ კასატორმა წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრით ვერ წარმოადგინა იმ გარემოების საწინააღმდეგოდ დასაბუთებული და დასაშვები საკასაციო პრეტენზია, რომ მართალია, მოპასუხეს სადავო წყალსადენის ქსელის მონყობის მიზნით, რაიმე სახის სახელშეკრულებო ურთიერთობა კრედიტორ შპს-სთან არ ჰქონია, მაგრამ აღნიშნული სამუშაოები მითითებულმა იურიდიულმა პირმა შეასრულა მოსარჩელის მოთხოვნის საფუძველზე. აღნიშნული შესრულება კი ქუთაისის მერის მოვალეობის შემსრულებლის მიერ აღიარებული და დადასტურებულია, რის თაობაზეც მან მიმართა კიდევც ინფრასტრუქტურის სამინისტროს.

⁶ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2013 წლის 30 დეკემბრის გადაწყვეტილება N ას-888-834-2012.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოპასუხეს სადავო აუცილებელი ხარჯის ანაზღაურება მართებულად დაეკისრა, რაც გასაზიარებელია.

მარიამ ბეჟიტაშვილი

► 1.10 - 11/2020

უზრუნველყოფი საკუთრების შეთანხმება¹

1. ვალდებულების უზრუნველსაყოფად ნივთის საკუთრებაში გადაცემა არ შეიძლება განიმარტოს სხვა შესრულების მიღებით ვალდებულების შეწყვეტად, სკ-ის 428-ე მუხლის მიხედვით.

2. ვალდებულების უზრუნველსაყოფად ნივთის საკუთრებაში გადაცემა თვალთმაქცური გარიგებაა სკ-ის 56-ე მუხლის გაგებით. თუ ის აკმაყოფილებს სკ-ის 311¹ მუხლით დადგენილ მოთხოვნებს, გამოიყენება იპოთეკის მომწესრიგებელი ნორმები.

(ავტორის სახელმძღვანელო წინადადებები)

უზენაესი სასამართლოს 2019 წლის 1 მაისის გადაწყვეტილება № ას-1484-1404-2017

სკ-ის 56, 477, 311¹-ე მუხლები

I. ფაქტობრივი გარემოებები

პირველმა ვაჭარმა მეორე ვაჭარი საქმიანი ურთიერთობების საწარმოებლად მესამე პირთან დააკავშირა, რომელმაც ამ უკანასკნელს

¹ ანალიზის მიზნებისთვის მხედველობაშია მიღებული გადაწყვეტილებაში აღწერილი ყველა ფაქტობრივი გარემოება. დავის საგანს მხოლოდ მოჩვენებით დადებული გარიგების ბათილობა და ნივთის ვინდიკაცია წარმოადგენდა, ამდენად, სასამართლო სამართლებრივ შეფასებას ვერ მისცემდა ისეთ ფაქტებს, რომლებსაც მხარეები არ აყრდნობდნენ საკუთარ პოზიციას. ანალიზის ფარგლებში ამ საკითხებზე მსჯელობა არ მოიაზრება სასამართლოს კრიტიკად, რადგან მას ამის უფლებას შეეზიარებოდა პრინციპი (სსკ-ის მე-4 მუხლი) არ აძლევს.